

Fotoğrafın Kalbi

– ayşegülaşkim · 04 Kasım 2019

Akşam beyazı gülümser
Gün biter
Kar kazlar karlar gibi dökülür

Geceyi hatıra defterimin
Ateşinin sıcaklığı ve okyanusunun sesiyle geçirdim.
Resmi ağladım
Tınılar sardı evrenimi
Kim bilebilirdi ki
Hatıraları yaşayanlar
Bir gün bir yerde
Defterdeki kendini tanıyamazlar

Şehrin kalbi güm güm atar
Rüzgarda dans eder kardelen korusu
Mavi saatleri boyunca gecenin
Kar kazlar karlar gibi dökülür

Gün biter
Küller arasındaki güzellik.
Birkaç uzak kuşun sesi
Kar kazlar karlar gibi dökülür

Neredendir, hangi zamandandır, bize mi aittir
Tam çıkarmasak da gülen gözleri

Yazdan kalma küçük bir anı
Fotoğrafın tam kalbine götürür.

Ayşegül Aşkım Karagöz